

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 35. SZÁM, 2009. AUG. 30.

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Bill Graham, a híres amerikai prédikátor egyszer megkérdezte az egyik „lazább” gyülekezeti tagját, hogyan is áll tulajdonképpen a hit dolgában. „Hát... igyekszem...”, válaszolt a megkérdezett. „És igyekezett már ön elefántnak lenni?” Az illető meglepetésében kime-

az Istentől, mit várunk a hitbeli kapcsolatunktól. Mert várni lehet... amint az Igében olvastunk. Isten naponta kínálja magát nekünk segítségül. Tehát ma nem másról, mint a hitről és az imádságunk minőségéről lesz szó...

I. A HIT NEM MÁS MINT MEGGYŐZŐDÉS ÉS BIZALOM

Semmi sem fejezheti ki jobban, mi a

De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól, a kétkelkű és minden útján állhatatlan ember.

Jak 1,6-8

Történt pedig, amikor Jerikóhoz közeledett, hogy egy vak ült az út mellett, és koldult. Hallotta, hogy sokaság megy el mellette, kérdezősködött, hogy mi ez. Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra. Ekkor így kiáltott fel: „Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!” Akik elől mentek, rászóltak, hogy hallgasson el, de ő annál inkább kiáltozott: „Dávid Fia, könyörülj rajtam!” Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék hozzá. Amikor közel jött, megkérdezte tőle: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?” Ő így szólt: „Uram, hogy lássak.” Jézus ezt mondta neki: „Láss! A hited megtartott.” És azonnal megjött a szeme világa, és követte őt, dicsőítve az Istent. Amikor ezt látta az egész nép, dicsőítette Istent.

Lk 18,35-43

„Kérjete, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik. Ugyan ki az közöttetek, aki ha kenyert kér a fia, követ ad neki, vagy ha halat kér, kígyót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?”

Mt 7,7-11

resztette a szemét... Ez az anekdota, valamint a felolvasott Igék komoly ítéletek a mi hitünkre nézve. Nem tudom, ki hogyan válaszolna Graham úr kérdésére ma, de jó lenne tisztázni, mit várunk mi

hit, mint Pál a Zsidókhoz írt levél 11:1-ben: „A hit pedig a remélt dolgokban való BIZALOM, és a nem látható dolgok létéről való MEGGYŐZŐDÉS.” Hogy áll a mi hitünk ennek az Igének

a mérlegén? Gondolom, senkinek nem okoz különösebb problémát elmondani az apostoli hitvallást, kiejteni, hogy reformátusok vagyunk, valamint elfogadni, amit hétről hétre a templomban a prédikációban elhangzik. De a hitnek ez csupán az egyik oldala: az, amit az Ige meggyőződésnek nevez. De a másik tényező nélkül, a bizalom nélkül a mi hitünk üres és nem jutott el a célig. Ugyanakkor éppen a bizalmat kellene a tökéletességre vinni, mert attól az a keresztyénség, ami. Ezzel azonban kicsit gondban vagyunk. Fontos felfigyelni arra az érdekes tényre, mi állt Jézus földi missziójának a középpontjában. Talán nem is annyira a kereszthalála - arról csak az élete végén szólt és a tanítványai később továbbították ezt a titkot. Hanem, és ez a felismerés számomra nagy örömet szerzett, hogy Jézus szüntelenül úgy szólt az emberekhez, hogy biztosította őket arról, hogy gyermeki kapcsolatban állnak a mennyei Atyával. Nagyon szép főleg Máté evangéliumában azt olvasni, ahogy Jézus szüntelenül ezeket ismétli: a TI Atyátok... az Atya a mennyben... Atyátok tudja, hogy erre szükségetek van... Ez abban az időben nagy újdonság volt. Az akkori vallás, a farizeusok és a papok nem úgy mutatták be Istent, mint gondoskodó szülőt. Ők inkább a dicsőséges, távoli, elérhetetlen tiszta voltát hangsúlyozták. Aki közel léphetett Hozzá, az egyedül a főpap volt az évente egyszeri áldozatával. A papok így akarva-akaratlanul falat építettek az emberek és az Isten között. Hangsúlyt fektettek arra, mit KELL HINNI. Tehát a meggyőződésre. Jézus azonban más-

képp mutatja be Istent, és a BIZALOMRA építi a vallás lényegét. Mi a vallás lényege? Jézusnak az a jerikói vak iránt intézett nagyon szép kérdése, amelyben az Atya hozzánk való jóindulata nyilvánul meg: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?” (újford.) „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?” (Károli) Kedves testvéreim! Nem tudom, ki hogyan, mennyire intenzíven imádkozik. Magamról ítélve tudom, hogy a rendszeres imaidő sokszor problémát jelent a gondterhelt, sietős életünkben. De imaéletünk, hitéletünk átértékelésében, megváltoztatásában legyen nagy buzdításunk az, hogy Isten minden nap ezzel a kérdéssel fordul hozzánk: Mit kívánsz, gyermekem, mit tegyek veled?

II. IMAAKTIVITÁSUNK

A következő dolog, amin az Ige elgondolkodásra készlet, a válasz erre a kérdésre. Sokan nem tudják, mit is kérjenek Istentől. Az elhanyagolt imaéletünk furcsa állapotba ejt minket, amelyben úgy éljük életünket, mintha nem is lennénk, vagy nem akarnánk lenni annak irányítói, befolyásolói. Pedig ennek nem így kellene lennie. Az életet ajándékol kaptuk Istentől, hogy azt aktívan és gazdagon irányítsuk, a Lélek sugallotta lépésekkel, tettekkel töltsük be. Mi azonban sokszor legfeljebb arra vagyunk képesek, hogy vásárlást, munkát tervezzünk, mit hol kéne beszerezni, elintézni, elménkben feladatainkon gondolkodunk, és mindezek közepette valahol lelkünk mélyén halk kiáltásokat intézünk az éghez, jaj, csak segítsen meg ebben vagy abban az Isten. Olykor még ezt sem

tesszük meg, de mintegy Istenre ráhagyjuk, hogy tegye velünk, amit jónak lát, úgyszólván Ő tudja a legjobban, és úgysem kerüljük el azt, aminek történnie kell. Ez azonban nem hit, hanem fatalizmus. Az Istenben vetett bizodalom azonban nem valami karmás rendszernek az elfogadása. A jerikói vak példája jó útmutatást nyújt nekünk, mi az egészséges imádkozás és Isten felé irányított kérdés. A vak elsősorban tisztában volt a maga nyomorúságával. Igen, az ő esete nyilvánvaló volt, beteg volt, nem volt nehéz kitalálni, mit fog kérni. Bennünk viszont úgy, mint más emberekben, sok visszafojtott, elnyomott nyomorúság lakozik, akár lelki, akár testi fogyatkozás, ami esetleg első látásra nem figyelhető meg. A jerikói páciens esete, akármennyire nyilvánvaló volt, mégis bonyolultabb probléma, mert képletesen a lelki vakságot jelképezi. A lelki vakság ugyanis a legnagyobb betegség, amely sújthatja az embert. A vakság, amely nem látja saját bűneinket, a vakság, amely nem látja a felebarát szükségét, a vakság, amely nem látja, hogy körülöttünk mindenhol szeretetre váró lények vannak, a vakság, amely Krisztusban nem látja a Megváltót. A jerikói vak tehát a legjobb lépéseket tette: felismerte és MEGFOGALMAZTA a problémáját. Mi sokszor nem találunk időt és bátorságot arra, hogy Isten előtt világosan megfogalmazzuk a problémánkat. Nem akarunk elgondolkodni azon, miben szenvedünk, mi nincs rendben. Az Ige ez által a történet által bátorít minket, hogy tanuljuk meg megkeresni életünkben az eltávolítandó és eltávolítható dolgokat, ne hagyjuk,

hogy lelki restségünk miatt azok életünket mérgezzék. A harmadik dolog, amit a vak megtett, az pedig az volt, hogy NEM SZÉGYELLTE A HITÉT. Mi sokszor a hitet intim szférába szorítjuk ki, mintha ehhez senkinek semmi köze nem lenne. Ugyanakkor az erős hitnek van egy vonzó oldala: Lehet, hogy kezdetekben némi korlátba botlunk, elutasítással találkozunk az embereknél, úgy, ahogyan a vakot is csitította a tömeg, de végeredményében az ő erős hite erős reménységgel töltötte el a jelenlévőket. Az erős hit, a bizalom, nem taszít, hanem vonz. A történet végén azt olvastuk, hogy a nép dicsőítette Istent. Ezért bizonyosak lehetünk abban, hogy egy embert nehezen térítünk meg, ha elméleti, teológiai dolgokat boncolgatunk, hitvitákba bocsátkozunk, hanem csak az a meggyőző, ha a gyakorlati bizalmunkat jelenítjük meg magunkon és láttatjuk meg mások számára. Már említettem, hogy ez a történet nem csupán egy testileg vak gyógyulásáról szól, hanem a lelki vakságot jelképezi. Amikor a vak megfogalmazta a baját, nem egyszerű „hadd lássak“ hangzik el a kérésében. Ez az ember rejtetten többet kíván. Látni akarja az igazságot. Az igazság után éheznek, úgy mint mi mindnyájan. Mindnyájan keressük a válaszokat az alapvető életkérdésekre. Tudni kell, hogy a görög „látni“ szó rokonszáva a TUDNI, ISMERNI kifejezésnek. A vak tehát a tudást, a lelki látást kívánta. Ez az imádságunknak másik oldala. Ha már tudunk valamiért imádkozni, általában lelki szempontból nem fontos dolgokat szoktunk kérni. Jakab apostol is mondja: „...*ha kéritek*

is, nem kapjátok meg, mert rosszul kértetek: csupán élvezeteitekre akarjátok az eltékozolni...“ (Jak 4,3) Tehát ha olykor olyan érzésünk támad, hogy nem érdemes imádkozni, mert Isten úgysem adta meg nekünk máskor sem, amit kértünk, akkor fontolóra kell venni, vajon mit is kértünk. Vajon ki tudtuk-e mondani úgy, mint a jerikói vak: Uram, hadd lássak... Vajon tudjuk-e elsősorban a szükséges dolgokat kérni, amint azt Jakab apostol is mondja: „*Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja*“ (Jak 1,5). Ezzel egybecseng Jézus buzdítása, hogy: Keressetek, kérjetek, zörgessetek, mert megkapjátok, megadatik, találtok. De épp ezért az a fontos, mit kérünk. Imádságaink tartalma minősít minket. Lehet, hogy Isten nem hallgatja meg az olyan imádságot, amelyben, teszem azt, egy Porsche-t kérünk, mert úgy látja, hogy képesek lennénk megölni magunkat benne, de mindig meghallgat, ha a szeretetet, bölcsességet, látást, bátorságot, gyógyulást, mások javát kérjük Tőle. Jézus azt a hasonlatot használja, hogy ha egy apától kenyeret kér a fia, vajon adna-e neki kenyér helyett követ? Fontos tehát tudni kenyeret kérni, nem moslékot... Végezetül pedig ismét egy szép felismerés. Jézus mondja: „*HA tehát ti, gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik Tőle?*” Ebben az rejlik, hogy Jézus számol azzal, hogy gonoszok vagyunk, mégis kiejti, hogy a MI mennyei Atyánk jókat ad ne-

künk. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy maradjunk gonoszok és kérjünk, hanem inkább az a csodálatos kegyelmet csodálom, hogy közülünk egyetlen egy sincs elzárva a mennyei ajándékok forrásától. Jézus nem rózsaszín szemüveget hord, amikor minket szemlél, nagyon jól tudja, mire vagyunk képesek, de mégis bátorít, hogy imádkozzunk, mert semmi más nem tud minket megváltoztatni, előremozdítani, csak az ima által kért és kapott lelki javak, a szeretet, a bölcsesség, az alázat és minden, ami a Lélek gyümölcse. Jézusnak e mondatában még egy dolog hangzik el rejtetten: gonosz létünkre jót kapunk... Inkább úgy fogalmazhatunk: mivel gonoszok voltunk és vagyunk, csak maga a megtestesült JÓ menthetett meg minket. Ez a jóság magában Krisztusban jelent meg, akit a mi gonoszságunk ölt meg a kereszten. A mi gonoszságunk Őbenne ott a kereszten elítéltetett, Ő volt megbüntetve, azért, hogy az Őáltala hirdett „MI ATYÁNK“ Atyánknak maradjon és semmiféle gonoszságunk ne álljon Őközte és köztünk. **Jézus a legjobbat adta, bár nem is kértük, nem fogalmaztuk meg: önmagát, dicsőségét, az Atya szeretetét.** Végső mondatként pedig nem hangozhat el jobb Ige, mint: „*Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk Vele együtt mindent?*“ (1Róm 8,32).

Ámen.

(Elhangzott 2009. augusztus 23-án,
Š.A. igehirdetésén)

EGYHÁZUNK ÉLETÉBŐL

„A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinati Elnöksége a „Pünkösdváros Európa” című Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó alkalmából imanapot hirdet meg egyetemes egyházunkban 2009. augusztus 30-ára, a vasárnapi istentiszteletek keretén belül. A közös imádkozás tartalma egyrészt az, hogy a Kárpát-medencei Ökumenikus Nagytalálkozó – a szlovákiai államnyelvtörvénnyel szembeni fellépés, illetve a határon túlra szakadt magyar nemzeti közösségek melletti kiállítás céljával – augusztus 30-án Szege- den eredményesen záródjon. Másrészt

az, hogy a népek és a nyelvek renegetegében, amiknek létezését Isten szabta meg a teremtésben, a vele született jogoknak az ember ne szabhasson gátat, sem törvényt, sem cselszövés útján. Az „egység a sokféleségben és a sokféleség az egységben” elvén alapuló egyesült Európában a nyelvi egyenjogúság és a szabad nyelvhasználat alapvető értékek. Mi, keresztyének azt a nyelvet valljuk magunkénak, amelyen a legbelső csendességünkben szólít meg minket Isten, és amin mi is szólhatunk Őhöz. Hisz- szük, hogy Isten a jog és az igazság Ura, Ő hallgassa meg a Hozzá fohász- kodókat!” – áll Rákos Loránt zsinati tanácsos espereseknek és lelkészeknek címzett levelében.

2009. szeptember 1-én ünnepli működésének és szolgálatának 10. évfordulóját a rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium. Ez alkalomból az intézményben ünnepélyes, jubileumi hálaadó tanévnnyitót tartanak, amelyre az iskola vezetése szeretettel hív mindenkit. Az istentiszteleten Főtiszteletű Fazekas László püspök hirdeti az Igét. Az istentiszteletet követően az ünnepség bemutatókkal folytatódik az iskola életének különböző területeiről, diákjaink tevékenységéből (kórus, néptánc, szavaltatok, a Diákönkormányzat

munkája, látványos fizika-kísérletek, kiállítás iskolánk történetéből, stb.)

„Nagy szeretettel hívunk és várunk minden Testvért: ünnepeljenek velünk, diákjainkkal! Tudva azt, hogy a távolság miatt sokan nem tudnak eljönni az ünnepségre, kérjük, hogy legalább tudassák a gyülekezetekkel iskolánk életének e fontos eseményét, és hordozzanak imádságban bennünket, munkánkat, diákjainkat, református keresztyén jövődönket.” – áll Milen Erzsébet iskolalalelkész meghívólevelében.

A 40. Virágkarnevál alkalmából augusztus 20-án, Debrecen Városa és a Tiszántúli Református Egyházkerület **közös kompozícióban emlékezett meg a május 22-i Alkotmányozó Zsi-**

nat és Hálaadó Ünnepe történelmi eseményéről. A virágkompozícióban az öt bárány az egymástól elszakított egyházzrészeket szimbolizálta, amelyeket a jó pásztor ismét egy nyájba gyűjt.

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezeti terem épületében történő felvonócsere miatt **az istentiszteleti alkalmak továbbra is a templomban, a szokott időben, lesznek megtartva.** Kérjük közölje ezt a hírt az istentiszteleti alkalmakra készülő ismerőseivel.

– **Az új kenyér ünnepe alkalmából a szeptember 6-i istentisztelet úrvacso-rás istentisztelet lesz.**

– Augusztus 18-24. között, a Tahi Református Konferenciaközpontban került megrendezésre az **Egyházzenei Hét. Az egyhetes alkalomról, amelyen gyülekezetünket heten képviselték,** Ďurišek Ferenc készített rövid összefoglalót, amelyet a jövő héten olvashatnak kedves olvasóink.

– **Egyelőre nem érkezett visszajelzés** az SzRKE-től a prágai lelkészi állással kapcsolatban. Az állásra kiírt pályázat határideje augusztus 15-én telt le. **Horozzuk imádságban ezt az ügyet!**

„VAN EGY ÁLMOM...”

Negyvenhat évvel ezelőtt, 1963. augusztus 28-án, több mint 250 000 ember előtt, Washington központjában **hangzott el ez a mondat a neves fekete polgárjogi harcos, Marthin Luther King szájából.** Ez az álom a faji egyenlőséget hirdette mind az oktatás, mind a munkavállalás és a szabadságjogok biztosításának valamenyny területén, s amely – sokak szerint – még mindig nem valósult meg teljesen. Martin Luther King egy olyan világról, egy olyan Amerikáról álmódott, amelyben az embereket nem bőrük színe, hanem teljesítményük alapján ítélik meg. A tizenhat perces beszéd az 1968-ban Memphisben meggyilkolt Martin Luther King életpályájának leghíresebb beszéde volt.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP